

Επιστημονική Ημερίδα
“Πόλη, εγκληματικότητα και ανασφάλεια στην εποχή της οικονομικής κρίσης”

Συνοπτική παρουσίαση: Ηλίας Κορομηλάς, Δρ. Κοινωνιολογίας Παντείου Πανεπιστημίου

Το Πρόγραμμα Μεταπτυχιακών Σπουδών Εγκληματολογίας του Παντείου Πανεπιστημίου «*Η σύγχρονη εγκληματικότητα και η αντιμετώπισή της*», το Ινστιτούτο Δημοκρατίας Κωνσταντίνος Καραμανλής, και το Εθνικό Κέντρο Κοινωνικών Ερευνών διοργάνωσαν την Τετάρτη 30 Ιανουαρίου 2013, στο αμφιθέατρο του ρ/σ 9.84, στην Τεχνόπολη στο Γκάζι, ημερίδα με θέμα: **«Πόλη, εγκληματικότητα και ανασφάλεια στην εποχή της οικονομικής κρίσης»**.

Κατά την εκδήλωση, εισαγωγικές τοποθετήσεις έκαναν ο Πρόεδρος Ινστιτούτου Δημοκρατίας Κωνσταντίνος Καραμανλής **κ. Γιάννης Μιχελάκης** και ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη **κ. Νίκος Δένδιας**.

Εισηγήσεις παρουσίασαν:

- Ο Δήμαρχος Αθηναίων **κ. Γιώργος Καμίνης** με θέμα ομιλίας: *«Το πρόβλημα της βίας στην Αθήνα»*
- Η Καθηγήτρια Εγκληματολογίας, Διευθύντρια Προγράμματος Μεταπτυχιακών Σπουδών Εγκληματολογίας στο Πάντειο Πανεπιστήμιο **κ. Χριστίνα Ζαραφωνίτου** με θέμα ομιλίας: *«Φόβος του εγκλήματος, θυματοποίηση και ποιότητα ζωής στο περιβάλλον της ελληνικής πρωτεύουσας»*
- Η Διευθύντρια Ερευνών στο Εθνικό Κέντρο Κοινωνικών Ερευνών **κ. Ιωάννα Τσίγκανου** με θέμα ομιλίας: *«Οικονομική κρίση και εγκληματικότητα»*
- Ο Ομότιμος Καθηγητής Εγκληματολογίας στο Πάντειο Πανεπιστήμιο και Πρόεδρος του Νομικού Τμήματος του Ευρωπαϊκού Πανεπιστημίου Κύπρου **κ. Ιάκωβος Φαρσεδάκης** με θέμα ομιλίας: *«Εγκληματολογική προσέγγιση του φαινομένου της σύγχρονης εγκληματικότητας στην Αθήνα»*
- Ο τ. Υπουργός Προστασίας του Πολίτη και Επίτιμος Αρχηγός της Ελληνικής Αστυνομίας **κ. Ελευθέριος Οικονόμου** με θέμα ομιλίας: *«Η αντιμετώπιση της ανομίας στην πράξη»*.

Το συντονισμό της εκδήλωσης έκανε ο δημοσιογράφος **κ. Άρης Τόλιος**.

Την ημερίδα παρακολούθησαν εκπρόσωποι της πανεπιστημιακής κοινότητας και του πολιτικού κόσμου, υπουργείων και φορέων και ευρύ κοινό.

Σύνοψη ομιλιών:

Ο Πρόεδρος του Ινστιτούτου Δημοκρατίας Κωνσταντίνος Καραμανλής **κ. Γ. Μιχελάκης**, στην εισαγωγική του τοποθέτηση, ευχαρίστησε τις επικεφαλές του Μεταπτυχιακού Προγράμματος Εγκληματολογίας του Παντείου Πανεπιστημίου και του ΕΚΚΕ, τον Υπουργό Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη **κ. Δένδια**, τον Δήμαρχο Αθηναίων **κ. Καμίνη**, καθώς και όλους τους συντελεστές αλλά και τους συμμετέχοντες στην ημερίδα, τονίζοντας τη σημασία αυτής στη σημερινή συγκυρία. Επεσήμανε τις εμφανείς αλλαγές που έχει επιφέρει η οικονομική κρίση στην εικόνα της πόλης των Αθηνών σε κάθε επίπεδο και αναφέρθηκε ιδίως στην έκρηξη της εγκληματικότητας. Εξέθεσε αναλυτικά το πρόβλημα της λαθρομετανάστευσης, ενώ έκανε λόγο για ομόθυμη και απερίφραστη καταδίκη της βίας από όπου και αν αυτή προέρχεται. Τελειώνοντας, εξήρε τους εργαζομένους των Σωμάτων Ασφαλείας που διακινδυνεύουν τη ζωή τους καθημερινά, προσπαθώντας να προστατέψουν τους πολίτες της χώρας.

Στη συνέχεια, το λόγο έλαβε ο Υπουργός Δημοσίας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη **κ. Ν. Δένδιας**, ο οποίος με τη σειρά του ευχαρίστησε τους συντελεστές της ημερίδας και υπενθύμισε στο ακροατήριο την ετέρα ιδιότητά του, αυτήν του Εγκληματολόγου. Ξεκινώντας την ομιλία του, έθεσε ένα ερώτημα σχετικά με το ποια κατεύθυνση θέλουμε να ακολουθήσουμε ως κοινωνία, δεδομένου ότι η κάθε αλλαγή και πορεία, προς οποιαδήποτε κατεύθυνση, απαιτεί ρήξεις και τομές. Υποστήριξε δε, ότι οι μετά τη μεταπολίτευση επιλογές δεν ήταν αυτές που απαιτούντο, και αυτός είναι ένας από τους λόγους για τους οποίους η χώρα έφτασε σήμερα σε αυτό το κρίσιμο σημείο. Τόνισε ότι σήμερα, η πόλη των Αθηνών, καλείται να αντιμετωπίσει μια τεράστια πρόκληση: το κέντρο της πόλης, κινδυνεύει να καταστεί μια καθολική εστία ανομίας, στην οποία ο μέσος πολίτης δεν έχει τη δυνατότητα να απολαύει των στοιχειωδών ανθρωπίνων δικαιωμάτων όπως αυτά της ασφάλειας της ζωής και της περιουσίας του, καθώς και της ίδιας του της ζωής. Η κατάσταση αυτή επομένως, επιβάλλει την άμεση παρέμβαση της πολιτείας προκειμένου να επαναφέρει την ευνομία, έτσι όπως αυτή ορίζεται από το σύνολο του θεσμικού πλαισίου που διέπει τη χώρα, εκτιμώντας ότι η μηδενική ανοχή πρέπει να είναι ο ελάχιστος παρονομαστής σε αυτό που συνιστά τις συνθήκες της κοινής μας διαβίωσης, δηλαδή την εφαρμογή όλων των νόμων του κράτους δίχως καμία εξαίρεση. Σχετικά δε με την αντίληψη ότι ορισμένες περιοχές της πόλης θεωρούνται «άβατο» για συγκεκριμένες κοινωνικές ομάδες πολιτών, παρατήρησε ότι κάτι τέτοιο είναι αδιανόητο να συμβαίνει σε οποιοδήποτε ευνομούμενο κράτος. Τέλος, αναφέρθηκε στο μεταναστευτικό πρόβλημα και τους τρόπους που αυτό αντιμετωπίζεται σήμερα, θεωρώντας ότι η σημερινή επιστημονική ημερίδα, θα δώσει ενδιαφέρουσες προτάσεις για λύσεις προβλημάτων της πόλης των Αθηνών.

Ο Δήμαρχος Αθηναίων κ. Καμίνης, εστίασε στο διογκούμενο φαινόμενο της πολιτικής βίας. Ξεκινώντας με μια μικρή αναφορά στο πλούσιο (σε βία) ιστορικό της νεώτερης ιστορίας της Ελλάδας (εμφύλιος, δικτατορία κλπ), τόνισε ότι υπάρχουν πολλοί παράγοντες εκτός από τους προφανείς που ωθούν σε τέτοιου είδους συμπεριφορές. Επεσήμανε μάλιστα ότι οι δογματικές μαρξιστικές αναλύσεις, με επίκεντρο την “πάλη των τάξεων”, αδυνατούν να καθορίσουν τα αίτια αυτών των συμπεριφορών, καθώς υπάρχουν βαθιά ριζωμένα – παγιωμένα πολιτιστικά χαρακτηριστικά που ευνοούν την εκτροπή της πολιτικής αντιπαράθεσης στο μονοπάτι της βίας. Το γεγονός της δολοφονίας του Αλέξη Γρηγορόπουλου, τον Δεκέμβρη του 2008, αποτέλεσε μάλιστα αφετηρία για τα γεγονότα που ακολούθησαν, ενώ υποστήριξε ότι μέχρι και σήμερα υπάρχουν δύο σημαδιακά “άβατα” στην Αθήνα· τα Εξάρχεια και ο Άγιος Παντελεήμονας, με εκ διαμέτρου αντίθετη πολιτική ταυτότητα, αλλά κοινό χαρακτηριστικό μίαν ατμόσφαιρα διάχυτης απειλής. Όμως, η απειλή της βίας επικρατεί και στα ΑΕΙ της χώρας, σε χώρους δηλαδή που ενώ προορίζονταν να προστατεύουν και να προωθούν την ελεύθερη διακίνηση των ιδεών, αυτή τη στιγμή έχουν μετατραπεί σε άσυλο βίας και ανομίας. Σχετικά με το φαινόμενο της ανάπτυξης της Χρυσής Αυγής, σε γειτονίες της πάλαι ποτέ μεσοαστικής τάξης, ο Δήμαρχος υποστήριξε ότι ενώ το λιμενικό σώμα και η αστυνομία αδυνατούσαν να διαφυλάξουν στοιχειωδώς τα σύνορα της χώρας, οι πληθυσμοί των παράνομων μεταναστών διοχετεύτηκαν συνειδητά, από τις πολιτικές ηγεσίες των Υπουργείων Εσωτερικών και Δημόσιας Τάξης, στο μεγάλο χωνευτήρι του κέντρου της Αθήνας. Με το ξέσπασμα της κρίσης, το κενό δημόσιας ασφάλειας που είχε αφήσει η δημόσια διοίκηση στις γειτονίες αυτές, επιδίωξαν να το αναπληρώσουν αυτές οι αντικοινοβουλευτικές δυνάμεις. Τέλος, επεσήμανε την ανάγκη να τηρούνται σε αυτή τη χώρα οι νόμοι, ενώ μίλησε και για τις

αδυναμίες παρέμβασης του Δήμου σε θέματα εγκληματικής πολιτικής, δεδομένου ότι δεν είναι ένας Μητροπολιτικός Δήμος (στα πρότυπα π.χ. της Νέας Υόρκης). Συνεπώς, κάθε παρέμβαση προϋποθέτει συνέργεια και συντονισμό πολλών εμπλεκομένων φορέων, κάτι που εμφανίζει υψηλό επίπεδο δυσκολίας, δοθείσης της εγγενούς αδυναμίας του γραφειοκρατικού μηχανισμού.

Η Καθηγήτρια Εγκληματολογίας και Διευθύντρια του Μεταπτυχιακού Προγράμματος Εγκληματολογίας του Παντείου Πανεπιστημίου **κ. Χριστίνα Ζαραφωνίτου** παρουσίασε συνοπτικά μια σειρά από πορίσματα επιστημονικών ερευνών σε ευρωπαϊκό επίπεδο, που συνδέουν το φόβο του εγκλήματος με τον κατάλογο των σύνθετων αστεακών προβλημάτων στις μεγαλουπόλεις. Μία σειρά από παράγοντες όπως η ανωνυμία, η πληθυσμιακή ετερογένεια και η υπερσυγκέντρωση πληθυσμού, συμβάλλουν τόσο στην αύξηση της εγκληματικότητας, όσο και στην όξυνση του φόβου θυματοποίησης των κατοίκων της πόλης. Στην Ελλάδα, τα προβλήματα αυτά οξύνθηκαν τα τελευταία είκοσι χρόνια τόσο σε ποσοτικό όσο και σε ποιοτικό επίπεδο. Όπως προκύπτει από τη συγκριτική μελέτη των καταγεγραμμένων εγκλημάτων από το 1991 έως το 2011, οι αυξητικές τάσεις είναι - ως επί το πλείστον - άνω του 105%, με την επιφύλαξη βεβαίως του σκοτεινού αριθμού εγκληματικότητας. Επιπλέον, καταδεικνύεται η μεγάλη αύξηση της συμμετοχής των αλλοδαπών σε σειρά εγκληματικών δράσεων όπως στα εγκλήματα βίας και ιδιοκτησίας. Σε πρόσφατη ευρωπαϊκή έρευνα για τη θυματοποίηση (το 2005), η Ελλάδα, αν και κατατάσσεται κάτω από το μέσο όρο σε σχέση με τις υπόλοιπες χώρες στο επίπεδο της θυματοποίησης, έρχεται πρώτη στο επίπεδο του φόβου του εγκλήματος και της ανασφάλειας. Η κ. Ζαραφωνίτου έδωσε τους ορισμούς του «άμεσου φόβου θυματοποίησης», που αφορά το ίδιο το υποκείμενο και το άμεσο περιβάλλον του και της «πρόσληψης της εγκληματικότητας», ως σοβαρού κοινωνικού προβλήματος, που εμπνέει μια γενικότερη ανησυχία και ανασφάλεια και ανέλυσε τους λόγους για τους οποίους υπάρχουν ισχυροί δεσμοί ανάμεσα σε μια υποβαθμισμένη γειτονιά μιας πόλης και των αυξημένων ευκαιριών να εμφανιστούν εγκληματικές συμπεριφορές. Η ενδοαστακή κατανομή του Φόβου του Εγκλήματος μάλιστα, καταδεικνύει ότι τα ποσοστά φόβου θυματοποίησης στο κέντρο της πόλης των Αθηνών, ήταν πολύ υψηλότερα σε σύγκριση με τις πιο αναβαθμισμένες περιοχές της πρωτεύουσας. Η σύνδεση του φόβου του εγκλήματος με την εικόνα περί υποβάθμισης του κέντρου των Αθηνών προέκυψε πιο ανάγλυφα από ποτέ σε πρόσφατη έρευνα σε περιοχές της Αθήνας για την ύπαρξη γκέτο, καθώς τα ποσοστά αυτών που θεωρούν ότι η συγκέντρωση αλλοδαπών στις περιοχές αυτές είναι υψηλή, ενώ στην πλειοψηφία τους οι ερωτηθέντες πιστεύουν ότι αποτελούν μειονότητα. Ακόμη, υψηλή εμφανίζεται η πρόθεση των περισσότερων κατοίκων για μετεγκατάσταση. Τέλος, η Καθηγήτρια αναφέρθηκε και σε μακροκοινωνικά φαινόμενα, τα οποία, αν και δεν παρουσιάζουν άμεση σύνδεση με τις ατομικές συμπεριφορές, είναι ωστόσο δυνατό, να επηρεάζουν σε μεγάλο βαθμό και να συνδιαμορφώνουν ένα περιβάλλον κρίσης, που ευνοεί ανομικά συγκρουσιακές καταστάσεις και εγκληματογόνους παράγοντες, που συντελούν στην αύξηση της ατομικής και κοινωνικής ανασφάλειας των πολιτών.

Η Διευθύντρια Ερευνών στο ΕΚΚΕ **κ. Ιωάννα Τσίγκανου** ξεκίνησε την ομιλία της λέγοντας ότι το θέμα της διασύνδεσης της κρίσης και της εγκληματικότητας είναι τεράστιο και η προσοχή που δίνεται από τους αναλυτές και μελετητές του φαινομένου είναι ανάλογο της

σημασίας του. Η κ. Τσίγκανου τόνισε ότι όλες οι οικονομετρικές αναλύσεις και μελέτες των εγκληματολόγων συνδέουν την κρίση με την αύξηση της εγκληματικότητας και ιδίως της βίαιης, με τα εγκλήματα κατά της ιδιοκτησίας να κυριαρχούν στις στατιστικές αναφορές. Ωστόσο, στοιχεία από μελέτες του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών που έχουν γίνει σε διεθνές επίπεδο και αφορούν σε χώρες τις οποίες έχει πλήξει αντίστοιχη κρίση, τα ποσοστά και ο ρυθμός ανάπτυξης των προαναφερθέντων εγκλημάτων, μας καλούν να κάνουμε μια προσεκτικότερη ανάγνωση προκειμένου να καταλήξουμε σε ορθότερα συμπεράσματα. Και τούτο διότι κοινωνιολογικές μακροσκοπικές αναλύσεις καταδεικνύουν ότι δεν διαπιστώνεται κάποια αντιστροφή ούτε στους σταθερούς ρυθμούς διάπραξης των εγκλημάτων, ούτε στους ρυθμούς μείωσης της εγκληματικότητας. Συνεπώς, δεν τεκμηριώνεται εμπειρικά η άμεση σύνδεση της αύξησης των ποσοστών εγκληματικότητας κατά την περίοδο κρίσης παρά μόνο για βραχύ χρονικό διάστημα και για ένα ευρύ φάσμα εγκληματικών δραστηριοτήτων, όπως προκύπτει και από σχετική έρευνα στον ελλαδικό χώρο. Αναφερόμενη σε πρόσφατη έρευνα του ΕΚΚΕ, η κ. Τσίγκανου παρέθεσε μια σειρά από στατιστικά που καταδεικνύουν ότι υπάρχει μια γενικευμένη απογοήτευση των πολιτών σε σχέση με την κατάσταση που επικρατεί από τα κρούσματα αύξησης της βίας, κάτι που ωστόσο και πάλι δεν φαίνεται να συνδέεται με την ίδια την κρίση, αλλά με την περιφρόνηση της ίδιας της ανθρώπινης ζωής, ζήτημα που φαίνεται πως είναι περισσότερο αξιακό, παρά αποτέλεσμα της οικονομικής κρίσης. Συμπερασματικά, παρά τα απαισιόδοξα ευρήματα και τις συνθήκες που εμφανίζουν πλήρως απογοητευμένους τους πολίτες των Αθηνών απέναντι στους θεσμούς, στην πολιτεία και στο αξιακό σύστημα, η κοινωνική συναίνεση, η αλληλεγγύη και η εγρήγορση των πολιτών βρίσκεται σε υψηλό επίπεδο, γεγονός που μας κάνει να αναθεωρήσουμε ότι η φτώχεια μόνη παράγει το έγκλημα. Και τούτο, διότι η κοινωνική παθολογία του εγκλήματος δεν παράγεται γραμμικά από την κρίση, αφού η βία και η εγκληματικότητα των δρόμων δεν αποτελεί παρά έκφραση των συναισθημάτων αγωνίας και απογοήτευσης απέναντι στην αδικία, που βρίσκει την ευκαιρία να διαβρώσει οξύτερα τους θεσμικούς και κοινωνικούς πυλώνες της κοινωνικής ευταξίας, η οποία μοιάζει να βασίζεται σε άδικο αξιακό και κανονιστικό ερείσματα. Ως εκ τούτου τα ερείσματα αυτά καταλήγουν να είναι μή αποδεκτά και απονομιμοποιημένα για μεγάλη μερίδα των πολιτών, αφού δεν ανταποκρίνονται στο περί δικαίου αίσθημα, αίτημα όλων των πολιτών.

Ο Ομότιμος Καθηγητής Εγκληματολογίας **κ. Ιάκωβος Φαρσεδάκης**, εκκινώντας την εισήγησή του, υποστήριξε ότι η πόλη των Αθηνών βιώνει ποσοτική αύξηση και ποιοτική χειροτέρευση της εγκληματικότητας με έντονο το στοιχείο της βίας. Ανατρέχοντας στην εγκληματολογική θεωρία και έρευνα, είναι δυνατό να σκιαγραφήσει κανείς τα εμπειρικά δεδομένα, προκειμένου να καταλήξουμε σε εμπεριστατωμένο επιστημονικώς συμπέρασμα. Τα σταθερά επιστημονικά δεδομένα βεβαίως, προκύπτουν από τις εμπειρικές έρευνες σε διεθνές επίπεδο. Η εγκληματολογία, μια νέα σχετικά επιστήμη, όπως όλες οι ανθρωπιστικές, επηρεασμένη από τις φυσικές επιστήμες, δανείστηκε εν πολλοίς τη μεθοδολογία τους. Ο Καθηγητής αναφέρθηκε στους φυσικούς νόμους του κορεσμού / υπερκορεσμού, προκειμένου να εξηγήσει – κατ’ αναλογία – τις συνθήκες κατά τις οποίες η εγκληματικότητα εμφανίζεται αυξανόμενη (σε περιόδους κρίσης και έντασης) ή εντός συγκεκριμένων πλαισίων πρόβλεψης (υπό κανονικές συνθήκες). Ανέλυσε, επίσης, τις παραμέτρους της κοινωνικής ομοιογένειας/ανομοιογένειας, καθώς, όπως καταδεικνύεται

από εγκληματολογικές έρευνες, η εγκληματικότητα αυξάνεται όταν συγχρωτίζονται αξιακά συστήματα πολλών κοινωνικών υποομάδων, όταν δηλαδή υπάρχει μεγάλη κοινωνική ανομοιογένεια, διότι – εκτός των άλλων – απουσιάζει ο άτυπος κοινωνικός έλεγχος. Η ανεξέλεγκτη εισροή λαθρομεταναστών έχει συμβάλει κατά τρόπον, ώστε η πολυπολιτισμική – πλέον – πόλη των Αθηνών, να παρουσιάζεται εξαιρετικά ανομοιογενής με φυσικό επακόλουθο να εμφανίζονται αυτού του είδους τα προβλήματα, δηλαδή απουσία κοινωνικού ελέγχου. Ο κ. Φαρσεδάκης ανέπτυξε τις προϋποθέσεις του περάσματος στην εγκληματική πράξη (ηθική, ποινική, υλική, συναισθηματική), ενώ σχετικά με την αντιμετώπιση του εγκλήματος, ανέφερε ως βασικές παραμέτρους τη χάραξη και εφαρμογή σταθερής και συνεπούς αντεγκληματικής πολιτικής, βασιζόμενης στα πορίσματα της εγκληματολογικής έρευνας, με σεβασμό πάντοτε στα ανθρώπινα δικαιώματα. Ανέλυσε τη σημασία του ρόλου της πρόληψης και τα είδη αυτής. Εν κατακλείδι, ο κ. Φαρσεδάκης αναφέρθηκε στα πορίσματα έρευνας των Ηνωμένων Εθνών, παρουσίασε δε γραφήματα, στα οποία εμφανίζεται το ποσοστό αποτελεσματικότητας παρέμβασης της πολιτείας σε βάθος χρόνου, σε σχέση με τον τύπο παρέμβασης της πολιτείας.

Ο κ. Ελευθέριος Οικονόμου, τέλος, περιέγραψε την κατάσταση της πόλης εστιάζοντας στα προβλήματα που προκύπτουν από την παράνομη μετανάστευση με διεθνείς διασυνδέσεις τόσο με το οργανωμένο έγκλημα, όσο και με τις τρομοκρατικές οργανώσεις. Τόνισε δε ότι η χώρα μας δέχεται το 80-90% των μεταναστών που εισρέουν στην Ευρώπη. Η Αθήνα μάλιστα, με τον αριθμό των λαθρομεταναστών που έχουν συγκεντρωθεί στο κέντρο της, είναι πλέον μια βραδυφλεγής υγειονομική βόμβα, γεγονός που πρέπει να θέσει σε συναγερμό όλους τους αρμόδιους φορείς, προκειμένου να εφαρμόσουν ένα πλήρες και οργανωμένο σχέδιο για την αντιμετώπιση αυτού του προβλήματος. Μοναδικός δε διαχειριστής αυτής της κατάστασης είναι σήμερα η Ελληνική Αστυνομία, με το ένα τρίτο του προσωπικού αυτής να ασχολείται αποκλειστικά με το ζήτημα αυτό. Μέσα σε όλα αυτά, επιβάλλεται και μια ολοκληρωμένη και καλά σχεδιασμένη φύλαξη των εθνικών συνόρων, προκειμένου να αντιμετωπιστεί το φαινόμενο της εμπορίας όπλων, ναρκωτικών και κάθε παρανόμως διακινούμενου προϊόντος έτσι, ώστε να πάψει η Ελλάδα να αποτελεί «ξέφραγο αμπέλι». Ο τέως Υπουργός έκανε ξεχωριστή μνεία στη μαζική πολιτική βία και την τρομοκρατία, αφού η κρίση – υπό προϋποθέσεις – μπορεί να αποτελέσει εφιαλτήριο ή και δικαιολογία για γενίκευση της βίας με ανεξέλεγκτα αποτελέσματα τόσο για τους ειρηνικούς διαδηλωτές, όσο και για το ευρύτερο κοινωνικό σύνολο. Ακόμη, τόνισε ότι απέναντι στη βία πρέπει να υπάρχει απερίφραστη και ομόθυμη καταδίκη, από όπου και αν προέρχεται αυτή, με παράλληλο σεβασμό στα δικαιώματα όλου του κοινωνικού περιγύρου. Σχετικά με την τρομοκρατία, υποστήριξε ότι οι ενέργειες που έγιναν με την αναδιοργάνωση της αντιτρομοκρατικής υπηρεσίας και με τις δεκάδες συλλήψεις υπόπτων για συμμετοχή σε τρομοκρατικές ομάδες, επέφεραν ένα σημαντικό πλήγμα στο φαινόμενο αυτό. Αναφορικά δε με τη δράση των εγκληματικών οργανώσεων, έκανε μια αποτίμηση των έργων των σωμάτων ασφαλείας και του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη. Τέλος, τόνισε ότι είναι απαραίτητος ο εκσυγχρονισμός του θεσμικού πλαισίου που αφορά στην αντεγκληματική πολιτική και δράση, τόσο στο επίπεδο της πρόληψης, όσο και στο επίπεδο της καταστολής και της αντιμετώπισης των δραστών (δικαιοσύνη). Κλείνοντας την ομιλία του, ο κ. Οικονόμου, θεώρησε ότι είναι ιδιαιτέρως σημαντική η εμπέδωση του συναισθήματος

ασφάλειας – στο πλαίσιο ενός δόγματος εθνικής εσωτερικής ασφάλειας – ενός αγαθού που είναι από τα πρώτα που πρέπει να απολαμβάνει ο πολίτης σε δημοκρατικά καθεστώτα.

Στο τέλος των ομιλιών, ακολούθησε συζήτηση. Οι διοργανωτές ανακοίνωσαν την έκδοση των πρακτικών της ημερίδας.

Εάν επιθυμείτε να παρακολουθήσετε ολόκληρη την μαγνητοσκοπημένη την ημερίδα επισκεφθείτε τον ιστότοπο:

<http://www.blod.gr/lectures/Pages/viewlecture.aspx?LectureID=706>